

Șerban Papacostea: născut la București, la 28 iunie 1928. Decedat la 6 aprilie 2018. Membru al Academiei Române și al Academiei Ligure de Științe. Profesor al Facultății de Istorie și Științe Politice a Universității "Ovidius" din Constanța (1996-2006), al Universității din Freiburg, director al Institutului de Istorie "N.Iorga" din București, al Academiei Române (1989-2001). Doctor Honoris Causa al Universității "Ovidius" din Constanța (2006). Editor al revistei "Il Mar Nero" (Italia), singura publicație academică dedicată istoriei bazinului Mării Negre. Deținut politic la Capul Midia (Canalul Dunăre-Marea Neagră) în 1950. Fondator al studiilor dedicate zonei Mării Negre, autor a zeci de volume și articole științifice dedicate acestei problematice. Fiu al lui Petre P. Papacostea, Director General al Poștelor și Comunicațiilor (cu rang de ministru) în guvernul generalului Alexandru Averescu (1926-1927), nepot al lui Victor Papacostea, fondator al Institutului de Studii Sud-Est Europene din București, al Academiei Române, al lui Cezar Papacostea, latinist al Universității "Al. I. Cuza" din Iași și al lui Alexandru Papacostea, unul dintre fondatorii științelor politice în România. Familia Papacostea s-a așezat în România imediat după Unirea Principatelor, în anii 1860. Domnitorul Alexandru Ioan Cuza a semnat numirea învățătorului Gușu Papacostea în comuna Viziru, județul Brăila.